

SATYRA IV.

P E R E G R I N A N T E S

Haec quoque stultitiae accessit pars magna recenti,
 Maecenas, longo et radices egit ab usu,
 Imberbes pueri quod vix custode remoto
 Trans mare mittuntur, multasque jubentur adire
 Gentes, et peregre multas errare per urbes. 5
 Nempe ubi vix Sophiae, atque opera est navata Mathesi,
 Lineolaeque omnes, numerique, et calculi, et omnis
 Formula ubi aequandi percursa est, atque ubi abunde
 Barbara verborum est, atque importuna supellex
 Collecta ad speciem, et linguae mandata volucris; 10
 Ocyus implumis Sophiae de nidulo alumnus
 Evolat, et caelum sublimi vertice tangit.
 Materna in pluma, et Laribus si forte paternis
 Doctorum repetendo imitetur verba Sophorum,
 Radices, blateransque cubos, quadrata rotundis 15
 Miscens, cumque acido et fixo gas aere jactans,
 Psittacus humanas sic reddit gutture voces,
 Et nostro infelix laudatur Simia gestu.

Jamque age, rumpe moras, puppim conscende paratam,
 Fortunate puer: contraria littora carpe, 20
 Mutatoque animum veterem simul exue caelo,
 Atque alius, meliorque redi. Ne parce labori
 Interea, et gentes properas dum visere, et urbes,